

Sygn. akt **VI RCa 247/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska

Sędziowie: SO Lech Dłuski (spr.)

SR del. do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. N.**

przeciwko **A. N.**

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego **A. N.**

przeciwko **M. N.**

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji powódki – pozwanej wzajemnej

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 26 czerwca 2015 roku

sygn. akt III RC 94/15

I. Apelację oddala.

II. Nie obciąża powódki kosztami procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 247/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z 26 czerwca 2015r. w sprawie III RC 94/15 oddalił powództwo M. N. przeciwko A. N. o podwyższenie alimentów i jednocześnie ustalił, że obowiązek alimentacyjny A. N. wobec M. N. ustalony ostatnio wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 9 marca 1998r. w sprawie VI RC 616/97 na kwotę 200 zł miesięcznie wygaś z dniem 12 czerwca 2015r. Sąd odstąpił od obciążania powódki pozwanej wzajemnej obowiązkiem zwrotu powodowi wzajemnemu pozwanemu kosztów procesu i zwolnił ją od kosztów sądowych.

Sąd uzasadnił decyzję dostrzeżeniem możliwości samodzielnego utrzymania się przez powódkę pozwaną wzajemną. W ocenie Sądu ma ona wystarczające możliwości zarobkowe do zabezpieczenia usprawiedliwionych potrzeb. Sąd podkreślił również niewykazanie przez powódkę pozwaną wzajemną domagania się od pozwanego powoda wzajemnego przekazywania środków na utrzymanie. Sąd wyeksponował również zdobycie przez powódkę pozwaną wzajemną wykształcenia umożliwiającego jej podjęcie zatrudnienia nawet w sytuacji kontynuowania edukacji. Uznał ostatecznie, że powódka pozwana wzajemna nie znajduje się w niedostatku, a zatem nie jest obecnie uprawniona do bycia alimentowaną przez pozwanego powoda wzajemnego.

Apelację od tego wyroku złożyła powódka pozwana wzajemna zarzucając naruszenie prawa procesowego poprzez dokonanie błędnych ustaleń faktycznych mających wpływ na rozstrzygnięcie poprzez przyjęcie, że powódka pozwana wzajemna nie znajduje się w niedostatku, nadto zaliczeniu sporadycznie przekazywanych pieniędzy na poczet alimentów, które powinny być przekazywane regularnie. Dostrzegła również skarżąca naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez przyjęcie, że jest w stanie zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby i była w stanie je zabezpieczyć przed zdobyciem wykształcenia.

Autorka apelacji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa i zasądzenie na jej rzecz alimentów w wysokości po 800 zł miesięcznie do lutego 2013r. i po 1200 zł miesięcznie od tego momentu.

Uzasadniła swoje stanowisko podając, że jest ofiarą manipulacji ojca i wieloletniego zwodzenia jej w kwestii przekazywania środków na utrzymanie. Podała, że niewystępowanie z roszczeniem alimentacyjnym przez wiele lat nie powinno być interpretowane przeciwko niej. Wskazała, że ojciec nie interesował się ani nią ani pozostałymi dziećmi. W konsekwencji cały ciężar utrzymania dzieci obciążał jej matkę. Podała, że wielokrotnie była w skrajnym niedostatku, brakowało jej środków na zabezpieczenie podstawowych potrzeb, nawet wyżywienia. Z tego względu aktualnie oczekuje rekompensaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić.

Argumenty powódki pozwanej wzajemnej są znaczące, jednak nie mogą spowodować zmiany orzeczenia Sądu I instancji. U podstaw zmiany dotyczącej wysokości alimentów leżą przesłanki wskazane w art. 138 k.r.o., które sprrowadzają się do ustalenia zmiany stosunków. Niemożliwe jest jednak ustalenie alimentów z datą wsteczną, tak jak to wskazuje powódka pozwana wzajemna. Niewątpliwie sytuacja powódki pozwanej wzajemnej od momentu ustalenia alimentów przez Sąd Wojewódzki w Olsztynie do momentu wytoczenia powództwa zmieniła się, jednak aktualnie sytuacja obliuguje do diametralnie odmiennego rozstrzygnięcia niż przez nią oczekiwany. Niemożliwe jest aktualnie ustalenie alimentów, które mogłyby być orzekane w czasie analizowanym przez powódkę pozwaną wzajemną. Sąd rozstrzyga uwzględniając okoliczności istniejące zasadniczo w momencie orzekania. Aktualnie natomiast sytuacja powódki pozwanej wzajemnej nie pozwala na skuteczne domaganie się alimentów od rodziców. Niezależnie więc od ewentualnego zaniebdywania przez pozwanego powoda wzajemnego obowiązków rodzicielskich obecna sytuacja stron jednoznacznie wskazuje, że powódka pozwana wzajemna nie jest uprawniona do alimentów od pozwanego powoda wzajemnego. Zgodnie z art. 133§1 k.r.o. rodzice są zobowiązani alimentacyjnie wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Powódka pozwana wzajemna tymczasem zdobyła wykształcenie umożliwiające jej zdobycie zatrudnienia, jest zdrowa, zaś jej doświadczenie życiowe dodatkowo wzmocnia wnioski o braku przeciwwskazań do uzyskiwania przez nią dochodu. Wskazywane przez nią w apelacji problemy w uzyskaniu samodzielności mają charakter ogólny i nie wskazują na obiektywne przyczyny oczekiwania od rodziców dalszego zabezpieczenia potrzeb. Sąd uznał, że dołożenie należytej staranności umożliwi powódce pozwanej wzajemnej samodzielność finansową. Z tego względu Sąd odwoławczy uznał rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego za słuszne i prawidłowe. Uwadze Sądu Rejonowego nie umknęły żadne istotne elementy, zgromadzony materiał dowodowy został oceniony wszechstronnie i wielopłaszczyznowo. Sąd odwoławczy nie dostrzegł braków czy mankamentów wymagających ingerencji. Na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł więc o oddaleniu apelacji.

Ze względu na specyfikę sprawy Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył powódki kosztami procesu.